

Det er altsaa en Side af Sagen, som jeg troer, man maa bestemt hævde en modsat Opfattelse af, hvis denne Bestemmelse skal have Betydning. Landstinget maa fastholde, at det overlades til Ministeriet at kunne fastsætte de foreløbige Gager, og disse kunne ikke forandres inden ved den Lov, der omhandles her, og som er en Gagelov. Det kunde nu være farligt, hvis der ikke er et ganske særligt Tillidsforhold til Regjeringen og en Forventning om, at den tilkommende Regjering vilde bevare den samme Tillid, thi ellers kunde man tænke sig, at Gagerne bleve satte meget høit, og man kunde frygte, at en uberettiget Indgriben kunde gjøre sig gjældende. Men jeg troer ikke, at denne Fare er tilstede, og derfor har jeg ingen Betænkelse ved Sagen. Derimod er der nogle andre Spørgsmaal, der kunde komme frem, men som jeg ikke troer, det er værdt at dvæle ved. Der kan spørges om, hvis en lignende Passus ikke kommer ind i en kommende Finantslov, og der ikke var nogen Gagelov, og Foranstaltningen altsaa fremtidigt sattes i Værd, eller dens Gennemførelse umuliggjordes, hvad skal der da skee i disse enkelte Tilfælde? Skulle saa med Hensyn til disse enkelte Tilfælde denne Bemyndigelse kun være en Bestemmelse, der var gjældende for eet Aar? og skulle de Vedkommende træde tilbage og — efterat en saadan Forkastelse af Foranstaltningens Gennemførelse havde fundet Sted — opgive deres Gage og igjen modtage Sportlerne? Jeg troer, at for de enkelte Personer, der eengang ere komne ind under Bestemmelsen, maa den anses for at være en endelig Afgjørelse, indtil en Gagelov fremkommer.

Indenrigsministeren: Jeg har allerede bemærket, at jeg personligt er tilbøjelig til at opfatte det ganske som den ærede sidste Tale. Jeg maa dog bemærke, at her staaer: „den fastsatte Gage anses som foreløbig, indtil den ved Lov osv.“, men deraf følger ikke, at Rigsdagen ikke kunde deeltage i Ansættelsen af den foreløbige Gage. Det er ikke afgjort; men derimod er det aldeles sikkert, at Forudsætningen hviler paa, at man vil enes, at man vil see at komme ud af det sammen. Hvis det ikke slaar til, er der den Frihed, som jeg flere Gange har om-

talt. Foraa vidt som der er titret, at man kunde tænke sig disse Gager gaae op i en hvilken som helst Størrelse, vil jeg bemærke, at Loven selv indeholder en Grændse derfor, idet der er opført den samme Post til Indtægt som til Udgift. Derved er der tillige sat en Grændse for den Høide, hvortil de kunne komme, og det er ogsaa taget Hensyn til den særegne Maade, hvorpaa visse Indtægter ere blevne betragtede igjennem Lovgivningen. Saa vidt der er blevet bemærket, at Spørgsmaalet egentlig henhørte kun under min høitærede Collega, Justitsministeren, skal jeg bemærke, at det ikke er Tilfældet; thi her handles om Penge, der skulle gaae ind i og ud af Statskassen, og foraa vidt vedrører det Indenrigsministeriet, det henhører, foraa vidt der er Tale om, at Kongerigets særlige Fond skal have en Indtægt og en Udgift, altsaa med Hensyn til den finantsielle Side, under Indenrigsministeriet. Med Hensyn til det endelige Resultat er jeg fuldkommen enig, at der nemlig ikke er Anledning for Landstinget til at forandre denne Bestemmelse, saameget mindre som der ikke er stillet noget Endringsforslag til denne Behandling, og det altsaa dreier sig om et muligt Endringsforslag, der kunde blive stillet til tredje Behandling.

Andree: Jeg skal tillade mig en ganske kort Forklaring for at oplyse en Misforstaaelse. Naar jeg ikke i nærværende Forhold har troet, at der kunde lægges den Vægt paa den høitærede Ministers Udtalelser, som hvis der var Tale om et Forhold under Cultus eller Indenrigsministeriet, overfaae jeg ikke den fuldkomne berettigede Indflydelse, som Indenrigsministeren har paa alle Gager. Jeg sigtede ikke dertil, men til Gennemførelsen af Foranstaltningen. Først naar der er skeet mange andre Skridt, vil der kunne tales om den endelige Fastsættelse af Gager, og det er det, der forekommer mig særlig maa ligge under Justitsministerens Indflydelse. — Med Hensyn til det andet Punkt skulde jeg ogsaa tillade mig at tilføie en ganske kort Bemærkning. Naar den høitærede Minister gjorde opmærksom paa, at der var en Garanti imod Fastsættelsen af for høie Gager i den Maade, hvorpaa Finantsloven var affattet, saa vil jeg sige, at denne